

Lieta C-123/08

Dominic Wolzenburg

(Rechtbank Amsterdam
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — Eiropas apcietināšanas orderis un nodošanas procedūras starp dalībvalstīm — 4. panta 6. punkts — Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvas neizpildes pamats — Ieviešana valsts tiesībās — Apcietinātais, kurš ir izsniegšanas dalībvalsts pilsonis — Eiropas apcietināšanas ordera neizpilde izpildes dalībvalstī, uz kuru attiecas piecu gadu dzīvesvietas tās teritorijā nosacījums — EKL 12. pants

Ģenerāladvokāta Ī. Bota [*Y. Bot*] secinājumi, sniegti 2009. gada 24. martā . . . I - 9624

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 6. oktobra spriedums . . . I - 9660

Sprieduma kopsavilkums

- 1. Kopienų tiesības — Principi — Vienlīdzīga attieksme — Diskriminācija pilsonības dēļ — Aizliegums — Piemērošanas joma*
(EKL 12. panta pirmā daļa)
- 2. Eiropas Savienība — Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm — Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvas neizpildes pamati*
(Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38 16. panta 1. punkts un 19. pants; Padomes Pamatlēmuma 2002/584 4. panta 6. punkts)

3. *Eiropas Savienība — Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm — Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvās neizpildes pamati*
(EKL 12. panta pirmā daļa; Padomes Pamatlēmuma 2002/584 4. panta 6. punkts)

1. Dalībvalsts pilsonim, kurš likumīgi dzīvo citā dalībvalstī, ir tiesības atsaukties uz EKL 12. panta pirmo daļu, lai apstrīdētu valsts tiesību aktus, ar kuriem tiek noteikti nosacījumi, ar kādiem kompetentā tiesu iestāde var atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas ir izsniegts nolūkā izpildīt brīvības atņemšanas sodu. Dalībvalstis, izpildot uz ES līguma pamata pieņemtu pamatlēmumu, nevar pārkāpt Kopienas tiesības, it īpaši EK līguma noteikumus par Savienības pilsoņiem atzīto pārvietošanās un uzturēšanās brīvību dalībvalstu teritorijās.

(sal. ar 43., 45. un 47. punktu un rezolutīvās daļas 1) punktu)

piemērošanu nevar attiecināt administratīvas papildprasības, piemēram, beztermiņa uzturēšanās atļaujas esamību. Direktīvas 2004/38 par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā 16. panta 1. punkts un 19. punkts attiecībā uz Savienības pilsoņiem, kas likumīgi un nepārtraukti ir uzturējušies citā dalībvalstī piecus gadus, paredz tikai to, ka pēc to pieprasījuma ir jāizsniedz dokuments, kurš apliecina viņu uzturēšanos, nenosakot šādu formalitāti par pienākumu. Šādam dokumentam ir paziņojuma un pierādījuma vērtība, bet tam nevar būt saturiska vērtība.

(sal. ar 51. un 53. punktu un rezolutīvās daļas 2) punktu)

2. Pamatlēmuma 2002/584 par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 4. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja runa ir par Savienības pilsoni, izpildes dalībvalsts papildus nosacījumam par uzturēšanās ilgumu šajā valstī uz Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvās neizpildes pamatu, kas ir paredzēti šajā noteikumā,

3. EKL 12. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā atļauj izpildes dalībvalsts tiesību aktos noteikt, ka šis valsts par izpildi atbildīgās tiesu iestādes var atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi par vienu no tās pilsoņiem, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, lai gan šāda atteikšanās,

ja runa ir par citas dalībvalsts pilsoni, kuram ir uzturēšanās tiesības atbilstoši EKL 18. panta 1. punktam, tiek pakļauta nosacījumam, ka šis pilsonis ir likumīgi uzturējies nepārtrauktus piecus gadus minētās izpildes dalībvalsts teritorijā.

Šajā sakarā savstarpējās atzišanas princips, kurš ir Pamatlēmuma 2002/584 par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm sistēmas pamats, atbilstoši minētā lēmuma 1. panta 2. punktam nozīmē, ka dalībvalstīm principā ir jāizpilda ikviens Eiropas apcietināšanas orderis. Ārpus obligātās neizpildes, kas ir paredzēta šī paša pamatlēmuma 3. pantā, dalībvalstis var atteikties izpildīt šo orderi tikai tā 4. pantā uzskaitītajos gadījumos. No tā izriet, ka valsts likumdevējs, kurš atbilstoši pamatlēmuma 4. pantā tam piešķirtajām iespējām izvēlas ierobežot situācijas, kurās tā valsts izpildes tiesu iestādes var atteikties pieprasīto personu izdot, tikai pastiprina nodošanas sistēmu, kura ieviesta ar šo pamatlēmumu, lai nodrošinātu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Šajā sakarā, izpildot tā 4. pantu, it īpaši šī panta 6. punktu, dalībvalstīm noteikti ir zināma rīcības brīvība.

Pamatlēmuma 2002/584 4. panta 6. punktā noteiktā fakultatīvas neizpildes pamata mērķis ir ļaut izpildes tiesu iestādei piešķirt īpašu nozīmi iespējai palielināt pieprasītās personas iespējas reintegrēties sabiedrībā pēc uzliktā soda beigām. Tātad izpildes dalībvalstij ir atļauts ievērot šo mērķi tikai attiecībā uz tām personām, kuras ir pierādījušas konkrētu integrācijas pakāpi minētās dalībvalsts sabiedrībā. Šajā gadījumā, pirmkārt, vienīgi pilsonības nosacījumu saviem pilsoņiem un, otrkārt, uzturēšanās nepārtrauktu piecu gadu garumā nosacījumu citu dalībvalstu pilsoņiem var uzskatīt par tādiem, ar kuriem tiek garantēts, ka pieprasītā persona ir pietiekami integrējusies izpildes dalībvalstī. Tādējādi nosacījums par nepārtrauktu uzturēšanos piecu gadu garumā nepārsniedz nepieciešamo, lai sasniegtu mērķi nodrošināt pieprasīto personu, kas ir citu dalībvalstu pilsoņi, konkrētu integrācijas pakāpi izpildes dalībvalstī.

(sal. ar 57., 58., 61., 67., 68., 73. un 74. punktu un rezolutīvās daļas 3) punktu)